

Тази сутринь искамъ да ви говоря като на хора, напълно здрави, безъ противоречия въ живота. При това, нѣма да говоря нито за болестъта, нито за здравето. Болестъта е противоположното на здравето, и обратно: здравето е противоположното на болестъта. Обаче, да се говори за болести, това значи, човѣкъ да изгуби разположението на духа си. Ако здравиятъ говори за болести, той допуска, че нѣкой день може да се разболѣе. Да мислите, че можете да се разболѣете, това говори за нѣкаква опитностъ, която сте преживяли, вследствие на което мислите, че тази опитностъ може да се повтори. Болестъта взима нѣщо отъ тѣлото на човѣка, но нищо не дава. Който е боледувалъ, той всѣкога е далъ нѣщо отъ своето тегло. Като оздравѣе, отново набавя изгубеното. Следователно, който печели, той е здравъ; който губи, той е боленъ. Който живѣе добре, той е здравъ; който не живѣе добре, той е боленъ. Това е достатъчно да знаете, по-нататкъ не се стремете да обяснявате, какво нѣщо представя здравето, и какво — болестъта. Едно отъ качества на здравето е веселието. Здравиятъ е всѣкога веселъ, бодъръ, готовъ за работа. Болниятъ е неразположенъ, недоволенъ, не му се работи; щомъ го накаратъ на работа, той се съобразява съ времето, дали е хубаво, или не. За болния ту времето не е хубаво, ту хората не сж добри и т. н. Болестъта го кара да гледа отрицателно на всичко. И сиромаштъ е като болния: за него времето не е добро, хората сж лоши, жестоки. Значи, сиромашията е болестъ, а богатството — здраве.

Всички съвременни хора се стремятъ къмъ сжщественото въ живота. Кое е сжщественото? Нѣкои подържатъ, че сжщественото се заключава въ реалността на нѣщата. Едно отъ качества на реалността е повторението. Това повторение